

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1985. gada 27. jūnija Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Padomes 1997. gada 3. marta Direktīvu 97/11/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. maija Direktīvu 2003/35/EK, 3. pants ir interpretējams tādējādi, ka šajā pantā paredzētajā ietekmes uz vidi novērtējumā neietilpst attiecīgā projekta ietekmes uz materiālām vērtībām novērtējums. Mantiski zaudējumi, ciktāl tie ir publiska vai privāta projekta ietekmes uz vidi tiešas ekonomiskas sekas, tomēr ietilpst minētās direktīvas aizsardzības mērķī.

Apstākļi, ka, pārkāpjot šīs direktīvas prasības, nav ticis veikts ietekmes uz vidi novērtējums — saskaņā ar Savienības tiesībām, un neskarot mazāk stingras valsts tiesību normas valsts atbildības jomā, — principā pats par sevi indivīdam nerada tiesības uz tādu tīri mantisku zaudējumu atlīdzību, kuru cēlonis ir nekustamā īpašuma vērtības samazinājums attiecīgā projekta ietekmes uz vidi rezultātā. Katrā ziņā valsts tiesai ir jāpārbauda, vai ir izpildītas tiesībām uz atlīdzību piemērojamās Savienības tiesību prasības, īpaši, vai pastāv tieša cēloņsakarība starp apgalvoto pārkāpumu un ciestajiem zaudējumiem.

(¹) OV C 319, 29.10.2011.

Tiesas (otrā palāta) 2013. gada 14. marta spriedums (Augstākās tiesas Senāta (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Valsts ieņēmumu dienests/Ablessio SIA

(Lieta C-527/11) (¹)

(PVN — Direktīva 2006/112/EK — 213., 214. un 273. pants — PVN maksātāju identifikācija — Atteikums piešķirt PVN identifikācijas numuru tāpēc, ka nodokļa maksātājam nav materiāltehnisku un finansiālu iespēju deklarētās saimnieciskās darbības veikšanai — Likumība — Krāpšanas apkarošana nodokļu jomā — Samērīguma princips)

(2013/C 141/10)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākās tiesas Senāts

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Valsts ieņēmumu dienests

Atbildētāja: SIA Ablessio

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Augstākās tiesas Senāts — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 214. panta, kas aplūkots kopā ar šīs pašas direktīvas 273. pantu, interpretācija — Valsts tiesību akti, kuros ir paredzēta iespēja atteikt reģistrāciju PVN maksātāju reģistrā, ja nodokļa maksātājs nesniedz informāciju vai sniedz nepatiesu informāciju par tā materiāltehniskajām un finansiālajām iespējām veikt deklarēto saimniecisko darbību — Atteikums sabiedrību iekļaut PVN maksātāju reģistrā tāpēc, ka tā nav spējīga veikt deklarēto saimniecisko darbību

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 213., 214. un 273. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie liedz dalībvalsts nodokļu administrācijai atteikties sabiedrībai piešķirt pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numuru tikai tāpēc, ka, pēc šīs administrācijas domām, tai nav materiāltehnisku un finansiālu iespēju deklarētās saimnieciskās darbības veikšanai un ka šīs sabiedrības kapitāla daļu īpašnieks iepriekš vairākas reizes ir saņēmis šādu numuru sabiedrībām, kuras nekad nav veikušas reālu saimniecisko darbību un kuru kapitāla daļas īpašnieks drīz pēc minētā numura saņemšanas atsavinājis, ja attiecīgā nodokļu administrācija, ņemot vērā objektīvus apstākļus, nav pierādījusi, ka pastāv ticami pierādījumi, kas ļauj domāt, ka piešķirtais pievienotās vērtības nodokļa identifikācijas numurs tiks izmantots krāpnieciski. Iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai minētā nodokļu administrācija ir sniegusi ticamus pierādījumus tam, ka pamatlietā pastāv krāpšanas risks.

(¹) OV C 6, 7.1.2012.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2013. gada 14. marta spriedums (Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Agrarergenossenschaft Neuzelle eG/Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Lieta C-545/11) (¹)

(Kopējā lauksaimniecības politika — Regula (EK) Nr. 73/2009 — 7. panta 1. un 2. punkts — Lauksaimniekiem piešķirto tiešo maksājumu modulācija — Tiešo maksājumu apmēra turpmāks samazinājums — Spēkā esamība — Tiesiskās palāvēības aizsardzības princips — Nediskriminācijas princips)

(2013/C 141/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)